

Praksisbeskrivelse: Biform

Henrik og Lise har Downs syndrom og er begge omkring 40 år. Ingen af dem har meget familie, men Henrik har dog en søster i Sønderjylland, som kommer og besøger ham på hans fødselsdag. Lise har ingen relationer uden for biformen, men siger selv, at hun er kærester med Henrik. Dette er Henrik ikke altid enig med hende i. Henrik og Lise er begge fysisk mobile og har et forståeligt verbalt sprog, de bruger flittigt. De klarer selv at tage tøj af og på.

Lises humør er meget afhængigt af, om Henrik gider være sammen med hende eller ej. Men hun bliver glad, hvis der er nogle af pædagogerne, der gider danse med hende til Kandis. Lise kan godt lide at deltage i den ugentlige svømmetur med pædagogerne. Lise er meget glad og meget tryk ved vand.

Henrik er som regel i godt humør og bruger meget tid på at drille de andre. Især synes han, det er sjovt at få Johan til at sprælle med armene, hvorefter Henrik synger: ”Flyv, lille pipfugl”. Dette sker mange gange i løbet af en dag. Det eneste, der rigtig kan slå Henrik ud af kurs, er kravet om brusebad og tandbørstning. Der er ofte problemer, når Henrik skal af sted til svømning. Han kan nogle gange reagere voldsomt. Når Henrik er kommet i vandet, er han ofte glad og giver højlydt udtryk for glæde ved oplevelsen.

Da man en dag er ved at gøre sig klar til den ugentlige svømmetur, hvor pædagogerne Søren og Bente tager Lise og Henrik med til den lokale svømmehal, nægter Henrik at tage med og siger, at han har ondt i maven. Søren lokker med at sige, at de skal op i cafeteriet, når de er færdige med at svømme. Henrik tager derefter med i svømmehallen. Da de kommer ned i vandet, kaster Lise sig rundt og sprøjter på Henrik og

pædagogerne. Henrik er i starten lidt usikker, men da Søren tager ham med over i det lave bassin og leger med nogle bolde, begynder Henrik også at lege og slappe af med selv at bevæge sig rundt. De slutter dagen med at gå i cafeteriet og spise pomfritter og pølser, og her fortæller Henrik om sine ”Schmeichel-redninger” til Lise, og Lise klapper glad.

Da de kommer hjem taler de to pædagoger sammen, og Bente bebrejder Søren, at han vælger den nemme løsning med at lokke Henrik af sted med løftet om cafeteriaet, idet der jo er en aftale vedrørende Henrik, at han gerne vil spise sundt og undgå at tage mere på. Og man kan ikke købe ret meget sundt i svømmehallen. Søren mener, der er gået for meget salat og gulerødder i deres arbejde med beboerne. Bente mener derimod, at det er vigtigt for beboernes livskvalitet, at de ikke bliver så tykke. Og Bente siger også, at det er svært at hjælpe beboerne med svømningen og det praktiske. Når de er så tunge, får hun selv ondt i ryggen og i skulderen af at gå tur, hvor de hele tiden trækker i hende.

Bente og Søren enes om, at det må være et punkt, som *igen* tages op ved et personalemøde. De er nødt til at leve op til de mål, de sætter sig, men om målene så er realistiske, det er så det, Søren stiller sig lidt tvivlende over for.

(Beskrivelsen er lavet af Birgitte Skov Pedersen og Pia P. Østergaard).